

Τις

μέρες αυτές, όπως δημοσιεύτηκε πρόσφατα, περιοδεύουμε στις αχανείς εκτάσεις της μητροπολιτικής περιφέρειας Κένυας, επισκεπτόμενοι τις εκκλησίες μας, τα εκπαιδευτήρια, τα ιατρικά κέντρα, τα ορφανοτροφεία μας, τους ιερείς μας και τον πιστό λαό του Θεού.

Είναι περίοδος καλοκαιρινών διακοπών για τους περισσότερους. Ο κόσμος ξεκουράζεται, αναπαύεται, χαίρεται τις διακοπές του και διασκεδάζει στα θέρετρα, στα ξενοδοχεία, στις θάλασσες, στα βουνά κ.τ.λ. Στον χώρο, όμως, της ιεραποστολής δεν υπάρχει αυτή η πολυτέλεια. Είναι ο καιρός που μπορεί, κανείς, να δει, άνετα, όλες τις δραστηριότητες, που λαμβάνουν χώρα, σ' όλους τους τομείς δράσεως των ορθοδόξων πιστών μας.

Ένα από τα σχέδια, τα οποία προωθήσαμε τα τελευταία χρόνια, ήταν και το μεγάλο μας ορφανοτροφείο, που φιλοξενεί, σήμερα, 200 ορφανά παιδιά. Ήταν μια δύσκολη απόφαση, όμως οι ανάγκες και οι ταλαιπωρίες των μικρών ορφανών, μας συγκινούσαν και μας συγκλόνιζαν. Γι' αυτό αποφασίσαμε δειλά - δειλά, αρχίζοντας

με 35, μόνον, παιδάκια, για να έχουμε, σήμερα, τον αριθμό που αναφέραμε πιο πάνω. Το κάθε παιδάκι κρύβει τη δική του ιστορία. Γνωρίζουμε τα παιδάκια πολύ καλά, αφού έρχονται –μερικά όταν είναι βρέφη – και μεγαλώνουν στον χώρο αυτό. Αναπαύονται με την ιδέα ότι έχουν κάποιο στήριγμα στη ζωή τους και βλέπουν ένα λαμπρό μέλλον, αφού η εκκλησία, με τη βοήθεια τόσων εθελοντών, προσφέρει τα πάντα, για να τους μορφώσει, καθώς εκεί που μένουν υπάρχει και το δημοτικό σχολείο, όπου σπουδάζουν.

Το Σάββατο, 20 Ιουνίου 2015, μέσα στο πρόγραμμά μου, ήταν και η επίσκεψη στο ορφανοτροφείο μας. Ήταν η ώρα του μεσημεριανού φαγητού, που συνήθως το μοιραζόμαστε μαζί τους. Τα παιδάκια αγαπούν, πάντα, τα δώρα, ιδιαίτερα τα γλυκά. Όταν με βλέπουν χαίρονται, γιατί ξέρουν ότι είμαι κοντά τους, έχουν κάποιο στήριγμα στη ζωή τους. Φέραμε μαζί μας, αυτή τη φορά, καραμέλες και πήγαινα από τραπέζι σε τραπέζι και μετρούσα πόσα παιδάκια κάθονταν στο τραπέζι και άφηνα τον ανάλογο αριθμό καραμέλων, για να τα μοιραστούν μεταξύ τους. Όταν τελείωσα, βγήκα από την τραπεζαρία και ήμουν έτοιμος να φύγω. Τότε με πλησίασε μια μικρή και, με έκπληξή μου, βλέπω να ανοίγει την παλάμη της και να μου δίνει μια καραμέλα. Όταν τη ρώτησα τι είναι αυτή η καραμέλα, η μικρή μου απάντησε: «Σας την επιστρέφω, γιατί περίσσεψε». Καταλαβαίνετε, κανείς, πώς αισθάνθηκα εκείνη την ώρα και είπα μέσα μου: «Δόξα σοι ο Θεός», που μας χάρισε αυτά τα ορφανά παιδάκια, τα οποία, πάρα πολλές φορές, μας διδάσκουν και μας

δίνουν παραδείγματα φιλοτιμίας και ειλικρίνειας.

Να σημειώσουμε ότι, σε πολλές περιπτώσεις, τα παιδάκια αυτά στερήθηκαν τα πάντα στη ζωή τους, όμως η παιδεία που λαμβάνουν εκεί, στον χώρο του ορφανοτροφείου, τους δίνει την ευκαιρία να φτιάξουν τους χαρακτήρες τους και να μπορούν, έτσι, να αναπτύσσονται πνευματικά, κοινωνικά και, προπαντός, ανθρωπιστικά. Όταν άρχισε το πρόγραμμα αυτό, ζητούσαμε από τους ανθρώπους που θα μας βοηθούσαν να αναλάβουν τα παιδάκια - και συνεχίζουμε ακόμα - €20 το μήνα για τη διαμονή, διατροφή, μόρφωση, ένδυση κ.τ.λ. Ιδού, λοιπόν, το θαύμα που επιτελεί το ευτελές αυτό ποσό! Ας συνεχίσουμε με περισσότερη αγάπη, περισσότερη ταπείνωση, περισσότερη προσφορά, έτσι ώστε να απαλύνουμε τον πόνο των παιδιών αυτών, που, ναι μεν στερούνται τα πάντα και δεν έχουν κανένα στον κόσμο, όμως, στο τέλος, η στέρηση και η ταλαιπωρία τους αυτή, γίνονται αιτία να διαμορφώνουν δυναμικούς χαρακτήρες και να αποτελούν λαμπρά παραδείγματα, που μας διδάσκουν όλους εμάς.

Εκ της Ιεράς Μητροπόλεως Κένυας

Πηγή: churchofcyprus.org.cy